

عنوان مقاله:

بررسی نقش تربیتی بازی و خلاقیت از منظر دانشمندان غربی قرن بیستم و ائمه اطهار

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم تربیتی، روانشناسی و مشاوره ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سلماز فرامرزی گروسی - عضو هیئت علمی، گروه علوم تربیتی دانشگاه پیام نور

زینب باقری - دانشجوی کارشناسی ارشد تاریخ و فلسفه آموزش و پرورش، گرایش تعلیم و تربیت اسلامی دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

محققان تربیتی ملاک هایی را برای تعریف بازی در نظر گرفته اند از جمله اینکه بازی یک نوع واکنش مقدماتی و کمک کننده است برای فعالیت هایی که فرد در آینده می خواهد انجام دهد و اعتقاد دارند که، کودکان در خلال بازی ها به ویژه بازی های آموزشی به مفاهیم ذهنی جدیدی دسترسی پیدا می کنند و مهارت های بیشتر و بهتری را کسب می نمایند. آنان به کمک بازی با رنگ های مختلف، اشکال گوناگون و جهت های متفاوت آشنا می گردند و تجارب ارزنده ای را به دست می آورند در حین بازی مطالب آموختنی بدون فشار و با میل و رغبت فرا گرفته می شود. بازی به کودک کمک می کند تا دنیایی را که در آن زندگی می کند بشناسد، بفهمد و کنترل کند و میان واقعیت و تخیل فرق بگذارد. در بازی کودک نقش های مختلف را به عهده می گیرد و در می یابد کدام نقش بیشترین لذت را به او می دهد. در عین حال بازی او را قادر می سازد که رضایت بخش ترین رابطه ها را با دیگران برقرار سازد و همچنین می توان اشاره کرد که همواره در اسلام به نقش پراهمیت بازی در تربیت و خلاقیت کودکان اشاره شده است، لذا در این تحقیق سعی می شود به روش اسنادی به بررسی نقش تربیتی بازی و خلاقیت از منظر دانشمندان غربی قرن بیستم و ائمه اطهار پرداخته شود.

کلمات کلیدی:

تربیت، بازی، خلاقیت، دانشمندان غربی، ائمه اطهار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1140620>

